

do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym i zaktualizowanym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., zmienionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 647/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 kwietnia 2005 r. w związku z rozdziałem 1 tytułu III tego rozporządzenia oraz na mocy art. 7 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty.

- 2) Republika Federalna Niemiec zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Królestwo Niderlandów pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 179 z 3.7.2010.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 5 maja 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-265/10) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 — Chemikalia — Rejestracja, ocena, udzielanie zezwoleń i stosowane ograniczenia w zakresie chemikaliów — Rozporządzenie REACH — Artykuł 126 — Kary stosowane w przypadku naruszeń przepisów rozporządzenia REACH — Brak wprowadzenia w wyznaczonym terminie)

(2011/C 186/13)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Oliver i M. van Beek, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii (przedstawiciele: T. Materne i L. Van den Broeck, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 126 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrek-

tywę Rady 76/769/EWG i dyrektywę Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396, s. 1) — Kary stosowane w przypadku naruszeń przepisów rozporządzenia REACH

Sentencja

1) Nie ustanawiając w wyznaczonym terminie wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu wprowadzenia sankcji stosowanych w przypadku naruszeń rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywę Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy art. 126 tego rozporządzenia.

2) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 221 z 14.8.2010.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 28 kwietnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte di Appello di Trento — Włochy) — postępowanie karne przeciwko Hassenowi El Dridiemu alias Karimowi Soufi

(Sprawa C-61/11 PPU) (¹)

(Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Dyrektywa 2008/115/WE — Powrót nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich — Artykuły 15 i 16 — Przepis krajowy przewidujący karę pozbawienia wolności dla przebywających nielegalnie obywateli państw trzecich w przypadku odmowy zastosowania się do nakazu opuszczenia terytorium państwa członkowskiego — Zgodność)

(2011/C 186/14)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte di Appello di Trento

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Hassen El Dridi alias Karim Soufi

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Corte di Appello di Trento — Wykładnia art. 15 i 16 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. L 348, s. 98) — Powrót nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich — Przesłanki zastosowania środka detencyjnego w celu wydalenia — Bezpośrednia stosowalność — Przepis krajowy przewidujący karę pozbawienia wolności od roku do czterech lat dla obywatela państwa trzeciego, który po doręczeniu nakazu wydalenia w dalszym ciągu nielegalnie przebywa na terytorium krajowym

Sentencja

Wykładni dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich, a w szczególności jej art. 15 i 16, należy dokonywać w ten sposób, że sprzeciwia się ona uregulowaniu państwa członkowskiego, takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu przed sądem krajowym, które przewiduje wymierzenie przebywającemu nielegalnie obywatelowi państwa trzeciego kary pozbawienia wolności wyłącznie z tego względu, że przebywa on bez uzasadnionego powodu na terytorium tego państwa, z naruszeniem nakazu opuszczenia tego terytorium w określonym terminie.

(¹) Dz.U. C 113 z 9.4.2011.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 4 marca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Dâmbovița — Rumunia) — Nicușor Grigore przeciwko Regia Națională a Pădurilor Romsilva — Direcția Silvică București

(Sprawa C-258/10) (¹)

(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Polityka społeczna — Ochrona bezpieczeństwa i zdrowia pracowników — Dyrektywa 2003/88/WE — Organizacja czasu pracy — Pojęcie czasu pracy — Pojęcie maksymalnego tygodniowego wymiaru czasu pracy — Strażnik leśny, którego wymiar czasu pracy zgodnie z umową o pracę i obowiązującym zbiorowym układem pracy obejmuje 8 godzin na dobę i 40 godzin tygodniowo w nienormowanym rozkładzie czasu pracy — Przepisy krajowe przypisujące mu odpowiedzialność za każdą szkodę występującą w podlegającym mu obrębie leśnym — Kwalifikacja — Wpływ godzin nadliczbowych na wynagrodzenie i dodatki przysługujące zainteresowanemu)

(2011/C 186/15)

Język postępowania: rumuński

Sąd krajowy

Tribunal Dâmbovița

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Nicușor Grigore

Strona pozwana: Regia Națională a Pădurilor Romsilva — Direcția Silvică București

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal Dâmbovița — Wykładnia art. 2 (pkt 1) i art. 6 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. L 299, s. 9) — Pojęcie „czasu pracy” — Przepisy krajowe przypisujące strażnikowi leśnemu odpowiedzialność za każdą szkodę wyrządzoną w jego obrębie leśnym, mimo postanowień umowy o pracę, na mocy których wykonuje pracę w maksymalnym wymiarze 8 godzin na dobę — Pojęcie „maksymalnego tygodniowego wymiaru czasu pracy” — Rzeczywisty tygodniowy czas pracy przekraczający ustawowy maksymalny tygodniowy wymiar czasu pracy — Wpływ na wynagrodzenie i dodatki przysługujące zainteresowanemu

Sentencja

- Wykładni art. 2 pkt 1 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu należy dokonywać w ten sposób, że okres w którym strażnik leśny, którego dzienny czas pracy zgodnie z umową o pracę obejmuje osiem godzin, jest zobowiązany zapewnić ochronę obrębu leśnego, ponosząc odpowiedzialność, stosownie do okoliczności, dyscyplinarną, majątkową, administracyjną lub karną, w zakresie szkód powstałych w podlegającym mu obrębie leśnym, niezależnie od chwili ich powstania, stanowi „czas pracy” w rozumieniu tego przepisu wyłącznie jeżeli charakter i zakres ciężącego na tym strażniku leśnym obowiązku zapewnienia ochrony oraz zasady odpowiedzialności znajdujące do niego zastosowanie wymagają jego obecności fizycznej na miejscu pracy i jeżeli w tym okresie musi on pozostawać do dyspozycji swego pracodawcy. Sąd krajowy powinien dokonać koniecznych ustaleń faktycznych i prawnych w szczególności w świetle znajdującego zastosowanie prawa krajowego w celu dokonania oceny, czy ma to miejsce w rozpatrywanej przez niego sprawie.
- Kwalifikacja okresu jako „czas pracy” w rozumieniu art. 2 pkt 1 dyrektywy 2003/88 nie zależy od udostępnienia służbowego mieszkania w podlegającym danemu strażnikowi leśnemu obrębie, o ile takie udostępnienie nie oznacza, że strażnik ten jest zobowiązany do fizycznej obecności w określonym przez pracodawcę miejscu i do pozostawania do dyspozycji pracodawcy, tak aby mógł on bezzwłocznie w razie potrzeby wypełnić odpowiednie zadania. Sąd krajowy powinien dokonać koniecznych ustaleń w celu dokonania oceny, czy ma to miejsce w rozpatrywanej przez niego sprawie.